

El tribunal professional té més llibertat que un jurat

Opinions

Jaume Alonso-Cuevillas i Carles Luprestí reflexionen des de punts de vista diferents sobre els efectes del veredictes del cas Tous

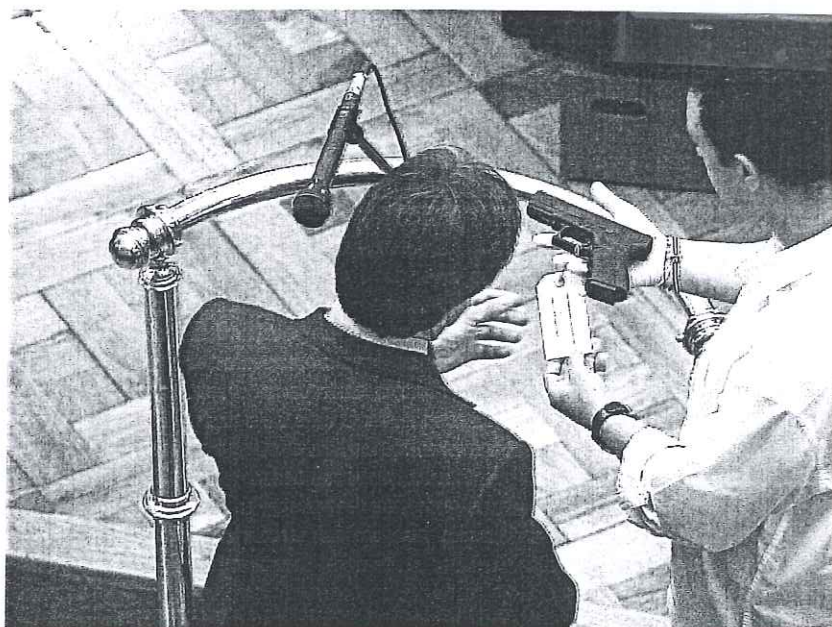
JAUME ALONSO-CUEVILLAS
CATEDRÀTIC DE DRET PROCESSAL DE LA UB

Un jurat popular acaba d'emetre veredictes d'inculpabilitat respecte del delictes d'homicidi de què estava acusat Lluís Corominas, gendre de la família Tous. Davant supòsits com aquest, amb gran repercussió mediàtica, és freqüent que l'opinió pública es preguntés si el resultat hauria estat el mateix si s'hagués jutjat per un tribunal professional i si, conseqüentment, el jurat és un sistema més benèvol amb els imputats. Anem a pams. El primer que cal clarificar és que el jurat (que, com és sabut, està format per nou ciutadans triats a l'atzar) no *jutja* el cas sinó que es limita a emetre un *veredictes*. Si el cas hagués estat jutjat per un tribunal professional (format per tres magistrats), el tribunal hauria decidit sense limitacions sobre tots els aspectes de fet i de dret de l'assumpte.

Quan el cas s'ha de decidir per tribunal del jurat, cal que, prèviament a la seva deliberació, el magistrat president (magistrat professional) hagi elaborat l'anomenat "objecte del veredictes". Es tracta d'un complex document en què el magistrat president sotmet al jurat el guió exacte de les deliberacions. Com preveu l'article 52 de la llei del jurat, en aquest document el magistrat enumerarà en paràgrafs separats cada un dels fets al·legats per les parts, amb l'objectiu que el jurat voti sobre cadascun separatament. Cal llegir el farragós text de l'article 52 per adonar-se de dues coses. Primer, que la llei malfia dels jurats i vol que el magistrat president els doni mastegats els punts exactes a discutir (cada un dels fets a votar, si són favorables o desfavorables a l'acusat, els fets que determinin la possible estimació d'una causa d'exempció de responsabilitat, el grau de participació, etc.). I, segon, que, com a conseqüència d'aquesta

guia d'actuació tan estricta, el posterior debat i deliberació del jurat queda absolutament *encotillat*.

Un tribunal professional en resoldre sobre un assumpte té absoluta llibertat de deliberació. Un tribunal de jurat s'ha d'ajustar a un guió tan estricte que la deliberació esdevé molt més difícil. A més, com que la llei malfia del jurat exigeix determinades majories. Així, per declarar provat un fet contrari a l'acusat, calen set vots conformes, mentre que si és un fet favorable a l'acusat, n'hi ha prou amb cinc vots en aquest sentit. I igualment per declarar la culpabilitat de l'acusat calen set vots conformes. És, doncs, fàcil entendre que, per la freqüent complexitat de l'objecte del veredictes i la pluralitat de percepcions humanes dels diferents integrants del jurat, és relativament fàcil que no s'assoleixin aquestes majories. Pensem que si els jurats són nou persones, només que n'hi hagi tres que no vegin clar un determinat fet incriminadori contra l'acusat, hauran de votar la seva inculpabilitat. —

Corominas observa, en una sessió del judici, l'arma amb la qual va disparar la nit dels fets. MANOLO GARCÍA